

**נוסח הוידי - כללי ויש לכל אחד להוסיף פרטי**

לפי שהחוטא פוגם בכ"ב אותיות התורה, תקנו ע"פ א' ב' שיפרש אדם חטאיו בין האותיות. ומעיקרי הדין וידי - על המתווה לפרט החטא ולהבין מה שאומר, ולכן יש להקפיד לומר זאת בפירוט ובנחת. ומוטב לומר אשמונו פעם אחת בכוונה מלומר ג' פעמים במהירות ובלא כוונה. והבא להיטהר מסייעין בידו.

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחַתְּנָנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָּנִים וְקָשֵׁי עַרְף לֹמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ. אַבְּל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאנוּ:**

**אֲשַׁמְנוּ** אשמים אנחנו. אכלנו מאכלות אסורים ללא הפרשת תרומות ומעשרות בלא הפרשת חלה, מאכלים מתולעים, אכילה במקום שהכשרות מפוקפקת. אכלנו אכילת תאוה, אכילה בלי ברכה לפניה ולאחריה, ולא דקדקנו בנטילת ידיים. אכזרים היינו, ביטלנו מצות עשה כשלא השתתפנו בשמחתו או באבלוה של חברה.

**בְּגַדְנוּ** בגדנו בקב"ה שמיטיב עמנו ולא החזקנו טובה כנגדו כל שכן שגמלנו רעה תחת טובה. בטלנו לימוד תורה, דיברנו דברים בטלים בזמן המיועד לתלמוד תורה, הרבינו בשינה במקום תלמוד תורה, בטלנו לומדי תורה בשעת לימודם. ברכנו ללא כוונה, ו/או ברכה שאינה צריכה, וברכה לבטלה.

בטלנו מצוות עשה של קריאת שמע בזמנה. בזינו אב ואם ואח גדול בזינו תלמידי חכמים ושאר יראי שמים. בלבנו דעתנו בשעת התפילה והלימוד על ידי הרהורים רעים בהבלי העולם הזה. בטלנו מצוות בטחון בקב"ה בכך שסמכנו על עצמנו או על אחרים.

**גָּזַלְנוּ** ממיני הגזל להסתכל בחלון חברו לראות מעשיו, והמוצא אבידה ולא מכרזו עליה. התגאינו, גנבנו דעת הבריות, גילנו סוד. בטלנו מצוות עשה של גמילות חסדים בגוף ובממון.

**דְּבַרְנוּ דְּפִי** דברנו לשון הרע ו/או רכילות, דברנו דברי מרמה והונאה דברנו דברי חנפות, דברנו דברי ניבול פה, דברנו אחד בפה ואחד בלב, דברנו דברי משא ומתן בשבת ויו"ט. דברנו באמצע התפילה, דברנו שטויות והבלים ו/או עם נשים דברי שחוק והיתול. דברנו בזלזול על תלמידי חכמים.

**הַעֵינֵנו** עוותנו את דרכם של אחרים בכך שאנו גרמנו שיחטאו, הסתכלנו בנשים ועריות. הרהרנו הרהורי עבירה, והרהורים המביאים לידי טומאה, הלבנו פני חברנו ברבים, הוצאנו שם רע על החיים ועל המתים, הרמנו יד על חברינו, התכבדנו בקלון חברינו.

**וְהִרְשַׁעְנוּ** גרמנו שאחרים יעשו מעשי רשע. וויתרנו על פגיעה בכבוד ה' ובכבוד התורה. **זָדְנוּ** היינו אנשים בעלי לב רע. זלזלנו בכבוד הורים ומורים, זנינו אחר לבנו, זוללים וסובאים היינו.

**חִמְסָנוּ** אילצנו את חברינו למכור לנו או לתת לנו משהו נגד רצונו. חיללנו את ה', כגון שהראינו חוסר הגינות במסחר, ו/או שלא עמדנו בדיבורינו, או שעשינו מעשים שהבריות מגנות אותם. חיללנו שבת ומועדים, חשדנו בכשרים, חמדנו ממון אחרים.

**טַפְּלָנוּ שְׁקָר** הוספנו שקר על שקר. טעינו בהוראת הלכה, ולא הודינו בטעותנו. **יַעֲצֵנו רָע** יעצנו עצות רעות להרבות שנה ומחלוקת, יעצנו רעה כדי לזכות בממון חברינו, ישבנו במושב לצים ובחבורת משחקים.

**כַּזְבְּנוּ** הבטחנו דבר לחברינו ולא קיימנו דברינו. כינינו שם לחברינו. **לָצַנוּ** לא הצטערנו כראוי על חורבן בית המקדש, לא ציפינו לישועה, לא קיימנו מצוות באהבה ביראה ובשמחה, לבשנו שעטני.

**מִרְדְּנוּ** עברנו עבירות בלא תאבון יצר הרע. **נֶאֱצַנוּ** גרמנו שהקב"ה יכעס עלינו. נאפנו, נגשנו לווה שלא יכול לשלם, נקמנו ונטרנו, נשבענו לשווא ולשקר, נדרנו ולא שילמנו, נהנינו מהעולם הזה בלא ברכה.

**סָרְרָנוּ** סרנו מעבודת ה'. סתרנו דברי הורינו מורינו ורבותינו. **עֵינֵנו** עברנו עבירות במזיד. עמלנו ועיסוקינו היו עבור הבלי העולם הזה ולא עבור התורה.

**פְּשַׁעְנוּ** עבירות בלא תאבון יצר הרע, פרשנו מהציבור, פנינו לערכאות במקום לדין תורה. **צָרְרָנוּ** היינו צוררים איש לרעהו, לא שמרנו דיני צניעות, ציערנו את הורינו ומורינו, ציערנו את חברינו, את נשותינו, ציערנו תלמידי חכמים, ציערנו בע"ח.

**קִשְׁיָנו עַרְף** הקשינו את עורפינו מלשוב כשבאו צרות של חולי, הפסד ממון ושאר אסונות, קללנו, קראנו בספרים ובעיתונים המשחיתים את הנפש קינאנו בעושר בכבוד ובחכמה, היינו קמצנים.

**רִשְׁעָנוּ** עשינו מעשים רעים שעל ידי זה נקרא רשע, כגון המרים יד על חברו או הגונב מחברו. רבנו עם אנשים, רדפנו אחרי שררה וכבוד, רצנו למחלוקת.

**שִׁחַתְנוּ** עשינו מעשים מושחתים כגון חיבוק ונישוק ערוה או נדה וכגון המשחית זרעו, שיחתנו פאות הראש והזקן שמחנו במפלת אויבינו. שנאת אדם מישראל.

**תַּעֲבַבְנוּ** עשינו מעשי תועבה, לא התפלנו בכוונה ובמניין, תעבנו את המוכיחין, תקענו בפינו (שהוא כדן שבועה) ולא קיימנו, תהינו על מעשינו הטובים בשעת משבר.

**תַּעֲיִינוּ** מהדרך הנכונה. **תַּעֲתַעְנוּ** ולכן אתה השארת אותנו בטעותנו.

**סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂית וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ: מֵה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמֵה נִסְפַר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגֻלוֹת אֵתָּה יוֹדֵעַ: אֵתָּה יוֹדֵעַ רִזֵּי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי: אֵתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֵּטָן וּבוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב:**

**אִין דְּבַר נֶעְלַם מִמֶּךָ, וְאִין סִסְתֵּר מִנְּגִיד עֵינֶיךָ: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁתְּסַלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:**

**עַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִיִּס וּבְרָצוֹן** על שעבר עבירה באונס, ועל שלא נזהר להינצל מהאונס בתחבולות וכך על עבירות עשה מרצון.

**וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב** שנמנע מלעזור לחברו בעת צרה ושלא נתן צדקה בלב שלם וכן על שהתאכזר.

**עַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלֵּי דַעַת** שחטא בשוגג ולא נזהר. ועל שחטא במזיד ועל ידי זה נכשל בשוגג, ועל שלא למד דינים ולכן חטא.

**וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפִתִים** על שהקניט את חברו בדברים, על עוון נדרים ושבועות (ואפילו קיימם) על הטחת דברים כלפי שמיא.

**עַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי וּבִסְתֵּר** בגלוי על שחטא וגרם לחילול ה' ולהחטאת הרבים. ובסתר שמראה שירא מבני אדם ולא מה'.

**וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת** על שחטא בעריות ובאביזרייהו (כגון: חיבוק ונישוק וכו').

**עַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה** על שחטא בדבורו, כגון: הזכרת דברי תורה במקומות המטונפים, קללות, הלבין פני חברו, מורה שלא כהלכה, מתכבד בלון חברו, מחזק ידי עוברי עבירה, נטירה, דברי משא ומתן בשבת, דברי כעס, מצער חברו, מגלה סוד חברו, דברים בטלים, שחוק וקלות ראש בבית המדרש וכל שכן בשעת התפילה ודברי השקר.

**וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבִמְרֵמָה** על שרימה בעסק, שדיבר אחד בפה ואחד בלב, על גניבת דעת וכן על כל ענייני אונאת ממון. (כגון מידות ומשקולות).

**עַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב** על שהתגאה בלבו, על שהרהר הרהורים רעים. (כגון חמדות ותאוות וכו') שחשד בכשרים, הרהר אחר מידות ה', תלמיד חכם ורבו, על הרהוריו באמונה ובטחון.

**וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רָע** על אונאת דברים והמצער חברו.

**עַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה** על שהתוודה ולא חשב לעזוב חטאיו.

**וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדַת זְנוּת** על שהתוודעו לדבר ערוה.

על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה על שחטא במזיד ובשוגג.

ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים הורים: על שלא כבדם ולא שמע ציוויים, (וכן לגבי אח הגדול) מורים: שזלזל ברבו ואפילו אינו ובשאר לומדי תורה ויראי שמים. וכן על שלא קם מפני זקן ומפני תלמיד חכם.

על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד על שחיוק ידי עוברי עבירה ועושי שלא כהוגן ועל שלא חיוק ידי חברו בעצה ובממון. על שכופה חברו בחזק ידו, וכן שעשה דברים שלא כהוגן בשל חזק ידו.

ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם על שחטא (הן במזיד והן בשוגג) חטא שידוע לציבור, או שלא התנהג כראוי עם בני אדם.

על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה על שחטא בדיבור בגלל סכלות.

ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים על שטמא שפתיו בחטאים שבלשונו (כגון: ניבול פה ודברים אסורים של תאוה).

על חטא שחטאנו לפניך בניצר הרע על שהניח ליצר הרע להתגבר עליו.

ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים בין במזיד בין בשוגג בין אם חברינו יודעים שהזקנו להם או לא.

ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:

על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחד על שנתן או לקח שוחד ובכלל זה שוחד דברים וכדומה.

ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב שחייב או הבטיח משהו לחברו ואינו מקימו, והמדבר שקר וכזב.

על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע שעשה בלשונו רעה לחברו, אפילו שלא בפניו ואפילו בדרך שחוק או הפחדה.

ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון שמתלוצץ מאדם או מדברי תורה או ממצווה. וכן העושה קבוץ אנשים לדברים בטלים.

על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן על הונאות שעשה בשעת משא ומתן (כגון שכיסה על הפגמים שבחפץ), וכן המשתמש במשכון שלא כדין ושואל שלא מדעת.

ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה על שנכשל במאכלות אסורים ועל שלא ברך כדין ועל ריבוי אכילה.

על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית על שהלווה בלא היתר עסקה, ועל שאר איסורי ריבית (ועוברים: הלווה המלווה הערב והעדים).

ועל חטא שחטאנו לפניך בנטית גרון על גאווה הניכרת מבחוץ (כגון: הילוך בקומה זקופה, מדבר רק עם נכבדים וכו').

על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו על שיחות בטלות (כגון: איך התעשר פלוני) ובפרט בבית הכנסת ובשעת התפילה.

ועל חטא שחטאנו לפניך בשקור עין על כל ההסתכלויות האסורות.

על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות על שהתגאה בליבו וכלפי חוץ עשה עצמו עניו.

ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח על שהעזי פניו נגד תלמידי חכמים או גדולים ממנו ולא דיבר אליהם בהכנעה.

ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול על שפרק ממנו עול מצוות ואפילו מצווה אחת, וכן הפורק עול מצווארו על צווארי חברו.

ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות על דייך שלא נהג ביושר ועל אדם שלא דן את חברו לכף זכות.

על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע שרצה לעשות לחברו רעה אפילו על ידי אחרים ואפילו לא עלתה בידו.

ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין שנמנע מלעשות טובה לחברו, לא נתן צדקה כראוי, ועינו צרה בשל אחרים.

על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש בבית הכנסת, בבית המדרש, וכן בתפילין.

ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף על שהקשה עורפו מלשמוע דברי המוכיחים (אף לאחר שבאו עליו ייסורים).

על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע על שרץ לדבר עבירה ואפילו לא עלתה בידו ועל שרץ להוכיח חברו בלי לחשוב היטב ואף שההוכחה היתה כדין.

ועל חטא שחטאנו לפניך ברבילות מרכל על חברו ואפילו אמת, וכן המקבל רכילות מחברו, וכן המגלה סוד חברו.

על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא שנשבע שבועת שקר או אמת לחינם. וכן המזכיר שם שמים לאיזה דבר על ששנא בשנאת חינם לרעהו בליבו.

ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם על ששנא לרעהו בליבו.

על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד חוב שחייב לחברו. על שלא משלם לחברו חוב שתבע ממנו.

ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב על שחטא חטא בגלל טרדתו או צערו וכן המפקפק בדברי חברו חכמים ומקל בהם, וכן המסתפק ביסודות: הדת, האמונה, התורה, הנבואה, השגחת ה', שכר ועונש.

ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה על ביטול מצוות עשה, לאו שאין בו מעשה ולא הניתק לעשה כגון: תפילין לא כשרות, אהבת ויראת ה', בל תשחית, השבת אבידה וכו'.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת על איסור כרת בשוגג. כגון: מלאכה האסורה מדאורייתא בשבת, לפי שאינו יודע הדין או ששכח ששבת הוא.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עולה ויורד שנשבע על דבר לעשות או לא לעשות ועבר בשוגג.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם ודאי ותלוי מי שהיה בידו ממון אשם ודאי ותלוי חברו שלא כדין וכפר ונשבע לשקר אשם תלוי: מי שעשה בשוגג ספק עבירה.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מפת מרדות על כל איסורים דרבנן.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים על לאו שיש בו מעשה (כגון: השחתת הזקן בתער).

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים על שאכל עיסה שלא הורמה חלתה, וזר שאכל את החלה.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם כרת וערירי העושה מלאכה ביום הכיפורים וכן האוכל חמץ בפסח.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין:

סקילה - מחלל שבת, ומקלל אביו ואימו שרפה - הבא על ביתו

הרג - רוצח וחנוק החובל אביו ואימו

על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. בין שיש בה קום עשה ובין שאין בה קום עשה:

את הגלויים לנו ואת שאינם גלויים לנו. את הגלויים לנו כבר אמרנום לפניך והודינו לך עליהם. ואת שאינם גלויים לנו לפניך הם גלויים וידועים. כדבר שאמר הנסתרות ליי אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

לעיני מרת ברכה בת משה מרדכי שטיינמץ ע"ה נלב"ע שבת קודש פרשת ויצא י"ב כסלו תשס"א ת.נ.צ.ב.ה

ערך: הרב יצחק יעקובוביץ - רב מועצה אזורית דרום השרון